

Egyetemi város rangjához méltóan Pécs hagyományosan szeptember elsején ünnepli a Város Napját. A Pécsi Nemzeti Színházban megtartott ünnepi ülésen Péterffy Attila polgármester a város nevében adott át elismeréseket olyan pécsi polgároknak, akik munkájukkal építették, formálták a város közösségét.

Pro Communitate díjban részesült a *Jelenkor* folyóiratot kiadó Jelenkor Alapítvány. A szerkesztőség tagjai között csupa egykori hallgatónkat köszönhetjük: Ágoston Zoltán főszerkesztőt, Görföl Balázs főszerkesztő-helyettest, Mohácsi Balázs szerkesztőt és Kiss Tibor Noé tördelőszerkesztőt. Ugyancsak Pro Communitate díjat vehetett át a Pécs Bike Maffia. Oszlopos tagjai, Knyihár Éva és Nyers Szilvia szintén alumnusaink, Karunk szociális munka szakán végeztek.

A város sajtódíját, a Várady Ferenc-díjat idén Balogh Robert író, költő és újságíró kapta, aki intézményünkben szerzett magyar szakos diplomát.

Gratulálunk egykori hallgatóinknak!

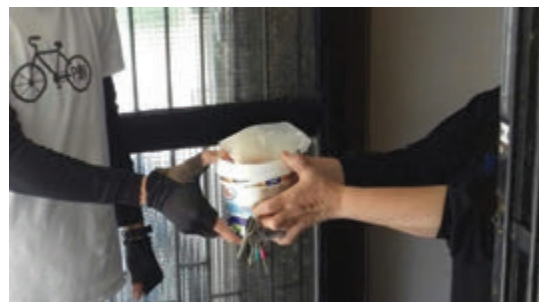
ÖNKÉNTESSÉG A BÖLCSÉSZKÉPZÉS UTÁN

Interjú Knyihár Évával és Nyers Szilviával

Városunk hátrányos helyzetben élő nagycsaládjai minden hónapban egyszer különleges törődésben részesülnek. Öt évvel ezelőtt Knyihár Éva (Bubu) és Nyers Szilvia, a BTK alumnái úgy döntöttek, hogy budapesti formára itt, Pécsen is meghonosítják a Bike Maffia önkéntes szervezetét, amihez nem kell több jó pár kiló ételalapanyagnál meg egy biciklinél. Így hordják a közös főzések végeredményét egyre bővülő önkéntes stábjukkal a nagycsaládokhoz. Igaz, mindketten egészen eltérő életutat jártak be, mielőtt ezért a nemes

célért tenni kezdtek, azonban mindkettőjük sorsában mérföldkőként jelenik meg a PTE BTK. Az itt eltöltött éveikről kérdeztem őket.

Nyers Szilvia és Knyihár Éva | *Fotó: Mánfai György*

Pécsibölcsészként hogyan emlékeztek vissza a PTE BTK-n eltöltött évekre?

Szilvia: Nem is volt annyira régen, amikor egyetemi hallgató voltam. Éppen a hétvégén utaztam Budapestre, ahol találkoztam egy szintén szociális munkásként végzett fiatalemberrel és a régi szép időkről beszélgettünk, úgyhogy pont témába vág a kérdés.

Nagyon jó szívvel gondolok vissza az egyetemi éveimre, szerettem a képzést és szerettem egyetemistának lenni. Emellett kiváló hallgatói közösségünk volt és persze a Szenes-bulik elmaradhatatlan részeit képezték a mindennapoknak.

Éva: Ellentétben a megszokott sorrenddel én érett fővel, háromgyerekes anyaként kezdtem meg tanulmányaimat a szociálismunka nappali tagozatos alapszakán. 36 éves koromban jelentkeztem a szociálismunkás szakra, ami tudatos döntés volt részemről, hiszen, amikor Pécs külvárosába kiköltözünk a férjemmel, belesöp-pentem egy lokális lakossági kezdeményezés folyamatába. Ez az iskolabezárások miatt elindult többnyire szülői kezdeményezés, később civil szervezetté nőtte ki magát a helyi művelődési házban, így megkezdődött a közösség-szervező pályafutásom az egyetem elkezdése előtt. Ez a mozgalom és tevékenység jelölte ki az utamat ahhoz a célhoz, hogy emberekkel akarjak foglalkozni, valamint amikorra elkezdtem az

egyetemet, már megvoltak a kialakított szakmai köreim, ezáltal a gyakorlatom is. Azonban igényeltem a konkrét szakmai ismeretek és elméleti tudás megszerzését, melynek végén várt a diploma, ami mindig is nagy álmom volt.

Életem legjobb élménye volt visszafiatalodni, ami nem feltétlen szakmai szempont, de személyiségfejlődés terén rengeteget számított és végre kibontakozhattam az anyaságon túl is. Úgy gondolom, nagyon jó helyen sikerült megszerezni a szükséges tudást, bár először meg kellett tanulnom tanulni. Túlságosan maximalista felfogással indultam neki az egyetemnek, nem csoda, hisz bizonyítani akartam magamnak, a gyerekeimnek, a férjemnek, a szüleimnek, mivel a középiskolai tanulmányaimat nem vettem elég komolyan. Annak ellenére, hogy volt célom, színésznő akartam lenni, viszont korán megszületett a fiam, ami keresztbe húzta ezeket a számításaimat.

Hogyan inspiráltak az élményeitek a pályátokat illetően?

Szilvia: Nyilván az egyetemi tanulmányaim adták meg a kezdőlökést a közösségfejlesztő célok felé, de elsősorban nem a BTK-s képzés motivált, hogy ezen a pályán helyezkedjek el. A szociális munkás képzésbe tartozó fél év szakmai gyakorlatomat 2010-ben teljesítettem, amikor Pécs lett Európa kulturális fővárosa, melyhez kapcsolódott egy önkéntes projekt. Az itt el-

töltött gyakornoki időszakomnak köszönhetően ismertem meg Évát, aki hatalmas szakmai inspirációt adott nekem. Ezután jött létre a Nevelők Háza Egyesület égisze alatt a Baranya Megyei Önkéntes Centrum, amely kvázi a korábbi önkéntes program folytatása, és egyben az első munkahelyem lett.

Amikor erre a terepre kerültem, akkor tanultam meg, hogy ilyen a gyakorlatban szociális munkásként dolgozni, és ekkor ismertem meg a civil szférát is. Természetesen az egyetemen kaptam egy nagyon szuper képzést és egy még szuperebb szakmát, de sokszor az elmélet és a gyakorlat nem fedi egymást, illetve a tanulmányaim során nagyon keveset tanultunk a közösségfejlesztésről.

Azóta elvégeztem Budapesten egy akkreditált képzést, így már nem csak szociális munkás, szociálpolitikus, de közösségfejlesztő szakember is vagyok.

Éva: Nekem az egyetem mutatta meg miről szóljon az életem és tulajdonképpen a BTK-nak köszönhetem, hogy misszióként tudom folytatni a tevékenységemet. Ahogy a gyerekeim megtanították, mi a feladatom anyaként, úgy az egyetem is egyfajta iránytűként szolgált az előrehaladásomban. Jó hangulatban teltek az egyetemi éveim, a tanáraimra karizmatikus, tájékozott emberekként gondolok vissza és a szociális életet is nagyon szerettem, hiszen épp mellettünk volt a Néprajz tanszék, aminek a hallgatóival egy társasággá alakult a miénk.

Milyen értéket adott mégis a BTK, amit innen magatokkal vittetek?

Szilvia: Bármilyen egyetemi képzésről legyen szó, nagyon fontos az a szemlélet és gondolkodásmód, amit a PTE közvetít a diákoknak. Véleményem szerint maga a hallgatói közösség is sokat nyom a latban, valamint az különösen fontos lehet, mint kapcsolati tőke, hiszen mind a mai napig több szaktársammal tartjuk a kapcsolatot, sőt ezek egy jelentős része munkakapcsolattá alakult.

Éva: Rengeteg pluszt tudtak nyújtani számomra a családgondozás és a közösségi munka területén az ajánlott szakirodalmak, amiket habzsoltam egyébként. A képzés alatt körvonalazódott bennem, hogy minden nagyobb elakadásra és kérdőjelre a közösségfejlesztés területén választ és eszköztárat tud adni az egyetem. Ezenkívül a fiatal és nyitott szaktársaim mindig vittek magukkal különböző programokra és bulizni is. Bár nehéz volt itthon hagyni a családomat, legnagyobb élményként mégis azt említeném, amikor a Leonardo-program keretében lehetőségem nyílt három hónapot élni Angliában. Azelőtt sosem jártam külföldön, így minimális nyelvtudással és tapasztalattal nekivágtam az utazásnak, ami segített megismerni egy új kultúrát és kinyitotta előttem a világot.

Mindkettőjüknek köszönöm az interjút és további sok sikert kívánok!

Az interjút készítette: *Kuglics Sarolta*

Fotó: PBM

Találkozz velünk!

Bölcsész Keddek - online nyílt napok a ZOOM felületén:

2022. január 18.

2022. január 25.

2022. február 1.

2022. február 8.

Educatio - felsőoktatási kiállítás:

2022. január 13-15.

Irány a PTE! Kultúr feszt:

2022. január 31. - február 4.

Kreatábor - Legyél egy hétre #pécsibölcsész!:

2022. július 4-8.

Ördögkatlan Fesztivál - Pécsi Bölcsész Udvar:

2022. augusztus 2-6.

Kutatók Éjszakája: 2022. szeptember

PTE | BTK

*A jövő embere
a bölcsész.*